

MUZICOTERAPIE RECEPTIVĂ

Sub redacția Ioan-Bradul Iamandescu

Ediția a II-a, Editura Fundației „Andrei Șaguna”, Constanța, 2011
573 pagini
ISBN 978-973-732-182-4

Profesorul Iamandescu de la Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București este binecunoscutul promotor al psihosomaticii din țara noastră și autorul, între altele, al primului manual de psihosomatică (al doilea fiind editat la Cluj-Napoca).

Conex cu această preocupare, profesorul Iamandescu, el însuși un distins muzician și rafinat cunoscător al muzicii simfonice și de operă, se ocupă de muzicoterapie. Domnia sa ne pune în față un tom impunător, care reprezintă versiunea îmbogățită a cărții de muzicoterapie din 2004.

Pentru a realiza această lucrare și-a raliat 22 de colaboratori din țară și străinătate (Norvegia, Germania, Scoția, Grecia, Spania).

Lucrarea este astfel structurată încât să ofere acces rapid și clar spre informație.

Partea întâi este intitulată „Fenomenul muzică” și tratează temele: definirea muzicii (nu folosește termenul de meloterapie, ci pe acel, mai precis, de muzicoterapie); aspectele muzicologice și psihologice ale muzicii; limbajul muzical în comunicarea umană; triada compozitor-interpret-ascultător; principalele genuri muzicale.

Partea a doua este mai mult apropiată de recepția muzicii și descrie muzica programatică, izomorfismul psiho-muzical și factorii personali și culturali implicați în formarea preferințelor muzicale.

Partea a treia descrie procesele psihice și somatice induse de ascultarea muzicii; se prezintă relațiile dintre

muzică și gândire, dintre muzică și memorie, dintre muzică și afecte, impactul muzicii asupra funcției unor organe și sisteme, atât favorabile, cât și nocive.

Partea următoare este de fiziologie și descrie mecanismele neuroendocrine care mediază efectele somatice și psihice ale muzicii.

A doua jumătate a volumului descrie aspectele clinice, prezentând date generale despre muzicoterapie, inclusiv în funcție de tipul de auditor (vârsta lui, calitatea de meloman sau nu etc.), cunoscându-se faptul că muzicoterapia a fost și este inclusă în numeroase tehnici de psihoterapie existente la ora actuală.

Urmează descrierea unor protocoale de aplicare a muzicoterapiei, inclusiv în sala de operație, care pot fi utilizate oriunde există dorința și capacitatea tehnică de a utiliza muzicoterapia. Numeroase exemplificări abundă și creează deliciul cititorilor melomani.

Experiența autorilor este evidentă, chiar redactorul cărții, de specialitate alergolog, raportând rezultate foarte bune cu muzicoterapia în terapia unor afecțiuni cronice.

Deși are mulți autori, cartea este unitară și foarte bine scrisă.

Este o carte de reper în bibliografia medicală românească.

Dan L. Dumitrașcu